

Եղիշե Չարենց

Հայացքների թակարդում

Ո՞վ է անցնում բուլվարում

Նա՛:

Նայում են, շատ են նայում:

Ահա՛,

Սո՛ւր տեգերով ու հրով

Չարչարում են, տանջում.

Համբուրում են աչքերով

Անհագ, ծարավ պահանջում:

Թափում են նուրբ մի կրակ

Աչքերով:

Մերկացնում են արագ

Հրով

Բո՛րբ աչքերի կրակով

Հրկիզում են վառում.

Կանչում են նուրբ ակնարկով

Հեռու:

Լցնում են սիրտը սիրով

Այրող.

Լցնում են սիրտը սիրո

Բույրով:

Ու դառնում է ողջը հուր,

Ու կարոտ, ու փայլ:

Ու դառնում է կյանքը նոր,

Այլ:
Նիգակների նման շեշտ
Հիմա
Խոցում են դառն ու անուշ
Ու նա՝
Շե՛կ տարփուի ու նման մի,
Հայացքների թակարդում
Հանձնվում է ամեն մի
Մարդու...
Անկարելի՛ է կյանքում
Այսքան սեր:
Ցերե՞կ է, թե մի անքուն
Գիշեր:
Տվե՛ք, էլի՛ ու էլի՛
Անվերջ.
Քա՛ղցր է կյանքը, սիրելի՛ս,
Այնպե՛ս...